

The Rhine Town Roses

Verslag van onze Happerij, donderdag 14 oktober 2010
in eetcafé Thuis bij Guus.

Aanwezig waren:

Queen Dollydot, Freule Elisabeth, Lady Faya Lobbi, Baronesse of Boop, Gravin de Cunera, Donna Albertina, Madame Seraphine, Comtesse Germaine de Zomergem, Lady R.T., Lady Bright, Lady of Leisure en Lady Mechtild. Lady of Quilt en Groothertogin Aleid sloten later op de avond ook nog aan.

In de lappenmand, op vakantie of om andere redenen afwezig waren: Lady of Jazz, Countesse of Serendip, Lady Abigail, Lady Line, en Freule van Uiterwaerde tot Eekmolen.

Als speciale gasten waren de Arnhemse (l)uitjes uitgenodigd. Als extraatje hadden we een second hand beurs en Red Hat snuisterijen verkoop door Saskia. Onze Madame Seraphine had ook haar hoeden collectie meegebracht.

Vanwege het bijzondere karakter van de avond was er geen agenda. We waren verhuisd naar de huiskamer boven het restaurant. Met veel moeite was voor ruim dertig personen tafeltjes gedekt en voorzien van naamplaatjes, zodat we om en om met onze gasten aan tafel zaten. Rondom waren de kledingrekken geplaatst met de door ons en de gasten mee gebrachte kleding. Hoeden en sieraden lagen rondom gerangschikt. Voor elk wat wils.

Onze Queen liep met rode konen rond, niet alleen van de drukte en de zenuwen, maar ook van een hardnekkige bronchitis die haar kwelde.

Queen Knit Wit de Wolligste arriveerde met haar gevolg, een delegatie van wel 16 adellijke Luitjes. We voelden ons zeer vereerd met deze grote opkomst. Als echte Red Hatters doken verschillenden al meteen in de verkoop. Heerlijk schuimen tussen de kleding, volop passen van de meest kunstzinnige hoeden en daarna zoeken naar de zitplaatsen. Onze Queen was één en al alertheid. Had iedereen het naar de zin, konden ze alles wel vinden, gaat het wel goed... Het was een gekwek van jewelste! De vergaderhamer kreeg het niet stil geslagen, maar uiteindelijk lukte het onze Queen ze toch rustig en op hun plaats te krijgen. Ze startte met een warm welkom voor onze gasten en Queen Knit Wit de Wolligste in het bijzonder. De laatste gaf onze Queen een kado'tje in de vorm van een fles.

Als eerste werd onze nieuwe Rhine Town Rose, Lady of Leisure met een roos ingezegend als 21e lid van onze chapter. Nou ja nieuw, zo nieuw was ze ook weer niet na een maximum tijd op de wachtlijst gestaan te hebben en al lid van ons bridge clubje te zijn. Het was meer een thuiskomertje vonden wij. Voor Lady of Leisure was het meer een retourtje. Moe van het wachten was ze al gestart bij onze gasten maar is nu weer terug bij ons, het was praktischer. Ze trakteerde ons allemaal op een wijntje, ze dankte de Arnhemse Luitjes voor de leuke tijd bij hun, en voor ons was het een welkomst drankje. We vonden alles best, we toasten op haar en onze gezondheid en de wijn ging er goed in.

Onze Queen keek al een paar keer richting de trap, waar bleef het eten nou.. Ze vertelde nog over een prachtig schilderij wat geveild kon worden met een basis prijs van € 80,00. De opbrengst zou naar een kindertehuis in Kathmandu, Nepal gaan.

Eindelijk kwam de soep, we hadden inmiddels flinke trek gekregen. De soep werd gevolgd door het hoofdgerecht, althans alleen het hoofdgerecht. De bijbehorende groenten en frietjes lieten dermate lang

op zich wachten dat iedereen zijn bord al leeg had voor de in een zeer matige hoeveelheid de tweede helft kwam. De kok kon de drukte duidelijk niet aan, de bediening ook amper. Bleek dat beneden ook alles vol zat. Fijn voor Guus maar niet voor ons en onze gasten. Hier is het laatste woord nog niet over gesproken, onze Queen kennende. Maar goed we moesten het er op dat moment mee doen.

Gelukkig was er veel afleiding door de kleding, de hoeden, de prullaria en inmiddels was ook Saskia gearriveerd met de Red Hat snuisterijen. Er waren heel geanimeerde gesprekken ontstaan tussen de chapters en algemeen was hoorbaar dat deze uitwisseling erg op prijs gesteld werd.

Na de laatste koopjes en nog snel het laatste glaasje wijn werd afscheid genomen van onze adellijke zusters uit het Arnhemse. We werden hartelijk uitgenodigd voor een tegen bezoek wat we beslist ook gaan doen. Je leert elkaar toch beter kennen nietwaar.

Toen iedereen vertrokken was bleek toch het nodige te zijn blijven hangen en de vice ontfermde zich hierover. Onze Queen was helemaal op, had slechts een gedachte: voetjes hoog en een borrel! Het zat erop. Jammer dat de keuken te kort schoot, voor de rest was het een super geslaagde Happerij. Voor herhaling vatbaar.

Lady Mechtild, vice Queen